

சின்னஞ்சிறு பூவைப் போன்றவள் அந்தப்பெண் குழந்தை.
அவள் பெயர்தான் நிலா. அவளது உலகம் ஆச்சரியங்களால்
நிறைந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புதிய அதிசயம் அவளைக்
கவர்ந்திழுக்கும்.

மறுநாள், பக்கத்து வீட்டு அக்கா வரைந்த ஓவியத்தைப் பார்த்து வியந்தாள். அந்த வண்ணங்களின் ஜாலமும், கோடுகளின் அழகும் அவளைக் கட்டிப்போட்டது. உடனே, "நானும் ஓவியம் வரையப் போகிறேன் அம்மா! பெரிய பெரிய ஓவியங்கள் வரைந்து எல்லாரையும் அசத்தப் போறேன்!" என்று கையில் கிடைத்த கரிக் கோலை எடுத்து காகிதத்தில் கிறுக்க ஆரம்பித்தாள்.

அடுத்த நாள் தாத்தா சொல்லும் கதைகளில் வரும் ராஜா, ராணிகளைப் பார்த்து, "நான் ஒரு இளவரசி! தங்கக் கிரீடம் அணிந்து கொண்டு, ஊரெங்கும் பவனி வரப்போகிறேன்!" என்று கற்பனை செய்தாள்.

ஒருநாள் நிலா தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் பூச்செடிகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றும் தோட்டக்கார அக்காவைப் பார்த்தாள். அந்த செடிகளின் பசுமையும், பூக்களின் அழகும் அவளைப் பரவசப்படுத்தியது. "அம்மா! அம்மா! நானும் ஒரு தோட்டக்காரி ஆகப்போகிறேன்! இந்தச் செடிகளுக்கெல்லாம் நானே நீர் ஊற்றுவேன்! பூக்களைத் பறித்து உனக்குத் தருவேன்!" என்று சந்தோஷமாகச் சொன்னாள்.

அன்று மாலை நிலாவின் அக்கா பள்ளி முடிந்து சந்தோஷமாக வீட்டுக்கு வந்தாள். அவள் கையில் வைத்திருந்த புத்தகங்களையும், தோழிகளுடன் சிரித்துப் பேசியதையும் நிலா ஆச்சரியமாகப் பார்த்தாள். அக்காவைப் பார்த்ததும் நிலாவின் மனதில் ஒரு புது ஆர்வம் துளிர்விட்டது. "அம்மா! நானும் பள்ளிக்குச் செல்கிறேன்!" என்று துள்ளிக் குதித்தாள்.

